

Wijding

Onwankelbaar

de hoog opstaande bergen rondom

Zoals in de beginne Gij

de hoogste golven hebt bedwongen

zo zullen ooit de menigten bedaren

en zal tot rust komen

deze wereld, en nieuw zijn

Mijn God

mag ik uw huis betreden

wonen vlak tegen U aan?

Veiliger op aarde

is geen plek

(Huub Oosterhuis, vrij naar psalm 65)

Overdenking

Vorige week waren onze kleinkinderen, Abel en Micha hier een paar dagen te logeren...

Abel 4 jaar en Micha ruim 11/2 jaar. In de kamer staat 1 laag krukje, wat Carla ooit

meenam uit een ver land Toen er wat gedronken en gegeten ging worden...

gezellig bij de lage tafel en de televisie, nam de oudste, Abel dat als vanzelfsprekend

direct in bezit. Maar ja, Micha wilde ook zo zitten...

Dus een stevig leeg doosje wat ergens rondzwierf deed daarom al gauw dienst als krukje

twee... Een stuk minder mooi en stevig maar blijkbaar wel bijzonder

Micha schikte zich dan ook moeiteloos in zijn lot en zat met veel plezier op zijn

kartonnen 'krukje' Met alle aandacht die uitging naar Micha voelde Abel zich blijkbaar

toch wat bekocht, of... wie zal t zeggen wat t was Opeens was dat kartonnen krukje een

stuk interessanter en probeerde hij die nieuwe beste plaats te bemachtigen...

De aantrekkingskracht van beste plaatsen, het zit er al jong in...

Bij de teksten van vandaag moest ik direct aan deze kleinkind stoelendans denken.

Jezus is uitgenodigd voor een maaltijd bij een belangrijke, hooggeplaatste wetgeleerde, een man van aanzien. Zij, willen Jezus vangen en houden hem goed in de gaten... Maar blijkbaar houdt hij hen ook goed in het oog...

En Hij ziet ze druk bezig met de beste plaatsen, de ereplaatsen

Dichtbij de voorname gastheer, daar moet je zijn Stuk voor stuk denken de gasten alleen aan hun eigen positie

Hier is het allang geen vermakelijk leerzaam kinderspel meer

Maar een pijnlijk geraffineerd, politiek grote mensenspel waar ieder zijn eigen rol in speelt...Waar de ander buiten spel gezet moet worden Waar het er niet toe doet dat de ander geen ruimte en geen kans krijgt. Een hooggeplaatst Survival of the Fittest

Veel anders zal het vandaag de dag niet zijn Veel anders zullen wij niet zijn

Dit is ons oermenselijk gezicht, gericht zijn op het beste... Op zoek naar de beste plek voor mij... Op zoek naar de meeste ruimte voor mijzelf...Op zoek naar meer...

Of het bewaken van wat ik heb... Pijnlijk, maar ik zie het mijzelf doen...

Ik voel hoe anderen het naar mij deden en doen...Ik zie het in de maatschappij...

Geboren en getogen in een van de rijkste landen en Nog willen we meer, of toch in ieder geval wel het beste voor onszelf Eerst voor onszelf zorgen!! En dan als het echt past, heel misschien...

Gaat het wat minder met onze rijke economie... dan zetten we toch gewoon onze steun aan de wereldwijde ontwikkelingssamenwerking op een lager pitje of liever nog op Nul...Dan houden we gewoon ook de kruimels voor onszelf...Het kan toch niet zo zijn dat wij in deze situatie...Anders komen wij misschien wel tekort.

We zijn allemaal geraakt door de schokkende beelden uit Syrië

Afgrijselijk hoe de bevolking, de kinderen daar lijden, sterven...Geen kant kunnen ze op, verbijsterend En op het verzoek om meer opvang plaatsen voor hen vrij te maken in de Europese landen heeft Nederland onze gastvrijheid verhoogt van 25 naar maar liefst 50

plaatsen... 50!!! Duitsland heeft plek voor 5000 Niet te veel, we hebben de ruimte immers zelf hard nodig!

Vorige week zaterdag was er boeiend gesprek op de radio over een nieuwe Engelse term Stuffocation/Verstikking, vertaald als Verspulling...Ondertussen staan veel van onze huizen zo vol met spullen dat er niets nieuws meer bij kan. We stikken erin!

Natuurlijk ook hier in Nederland zijn mensen met tekort En dat terwijl zoveel anderen aan verspilling lijden.

De vraag die Jezus ons voorlegt is; Hoe ga jij om met jouw plaats? Hoeveel ruimte maak jij voor een ander? Wat is mijn plaats in deze wereld van grote verschillen?

Begin juli had ik het voorrecht een concert van de bijna 80 jarige Leonard Cohen te bezoeken. Een bijzondere avond met een bijzonder lied over Mijn Plaats Jullie zien / horen de uitvoering uit Montreal van een jaar eerder.

Show me the place
Where you want your slave to go
Show me the place
I've forgotten, I don't know
Show me the place
For my head is bending low
Show me the place
Where you want your slave to go

Het kan zomaar ons gebed zijn, dat van jou, dat van mij...
Wijs mij mijn plaats
Als dienaar van U
Wij mij de plaats
Ik ben vergeten waar en hoe
Wijs mij de plaats
Ik buig mijn hoofd voor U

Een gebed dat Jezus ons onze plaats wijst...Ons de weg wijst, als dienaar van Hem in deze wereld Een gebed. Dat Jezus mij leert ruimte te maken voor de ander

Dat Jezus woorden mij leren te delen van wat ik bezit Om de ander ook het beste te gunnen

Show me the place	Wijs mij mijn plaats
Help me roll away the stone	Help mij de steen weg te rollen
Show me the place	Wijs mij de plaats
I can't move this thing alone	Ik kan het niet alleen
Show me the place	Wijs mij de plaats
Where the Word became a man	Waar het woord Mens werd

Ik kan het niet alleen Ik zoek en bid om hulp om die steen weg te rollen
 Iets doen voor een ander Iets geven, de ander voorop zetten, er zijn voor de ander... voel ik in mijn portemonnee, mijn tijd, mijn eigen ruimte... dat gaat dus vaak niet zomaar even... dat gaat niet vanzelf... 't kost moeite, het kost mij
 En ik hoef het niet alleen... de steen is weggerold, Jezus wijst ons de weg

We gaan zo avondmaal vieren
 De plaats waar God ons allemaal uitnodigt
 Waar niemand meer en niemand minder is

Zoals we zo zingen...

Hier staat de tafel waar aan ons wordt voorgedaan,
 hoe wij genezen van heersen en misverstaan.